

□□ Πώς ένα χάρισμα μπορεί να προκαλέσει δυσλειτουργία

Στην ρίζα της δυσλεξίας, της ελλειμματικής προσοχής με ή χωρίς υπέρ-κινητικότητα και άλλων μαθησιακών ν δυσκολιών ν υπάρχει ένα χάρισμα, ένα ταλέντο.

Αυτό το χάρισμα είναι η ικανότητα κάποιων ατόμων να σκέφτονται και να αντιλαμβάνονται πολυδιάστατα σε μια προσπάθεια να μειώ σουν την σύγχυση τους στα οπτικά ή ακουστικά ερεθίσματα που έρχονται αντιμέτωποι.

Τα άτομα αυτά είναι πολύ έξυπνα, περίεργα, και με μεγάλη φαντασία. Συχνά διαπρέπουν και είναι ταλαντούχα σε πολλούς τομείς και από αυτή τη διαδικασία σκέψης, αναπτύσσουν πολύ μοναδικές ικανότητες και ταλέντα σε τομείς όπως: αντίληψη χώ ρου αυξημένη διαισθητικότητα στρατηγικό σχεδιασμό μουσική / χορό κινητικές δραστηριότητες καλλιτεχνικές ικανότητες κατασκευές οδήγηση, πλοήγηση, πιλοτάρισμα μηχανικές κατασκευές δραματικές τέχνες αθλητικές ικανότητες εφευρετικότητα μηχανική σχεδιασμό αφήγηση ιστοριών ν.

Παρόλα αυτά όμως όταν ξεκινήσουν το σχολείο δυσκολεύονται να κυριαρχήσουν στην ανάγνωση και την γραφή και συχνά χαρακτηρίζονται ‘ τεμπέληδες’ ‘ονειροπαρμένοι’ αργοί στην μάθηση ή απειθάρχητοι.

Τα άτομα αυτά □ σκέφτονται πρωταρχικά με εικόνες. Αντί να χρησιμοποιούν το μονόλογο (λέξεις, προτάσεις ή εσωτερικό διάλογο), ειδικεύονται στη νοερή απεικόνιση. Αυτός ο τρόπος σκέψης γίνεται υποσυνείδητα.

Οι περισσότεροι δυσλεξικοί δεν συνειδητοποιούν ότι κάνουν κάτι τέτοιο.

Σκέφτονται με εικόνες και χρησιμοποιούν τη φαντασία (με συναίσθημα) τους για να αναπτύξουν την δική τους στρατηγική δικαιολόγησης για να κατανοήσουν τον κόσμο γύρω τους είτε οπτικά ή ακουστικά.

Όταν προσπαθούν να γράψουν ή να διαβάσουν και έρθουν αντιμέτωποι με αφηρημένες έννοιες - λέξεις π.χ. (αυτός, το, είναι, όμως, ίσως, νωρίς, κλπ) δηλαδή λέξεις που δεν σχηματίζουν εικόνες στο μυαλό, προσπαθούν να συνεχίσουν να διαβάζουν παρόλη την σύγχυση τους με αποτέλεσμα στο μυαλό τους να δημιουργηθούν ασύνδετες προτάσεις χωρίς νόημα και λογική με αποτέλεσμα να χαθεί η κατανόηση του κειμένου.

Στην προσπάθεια τους να κατανοήσουν δυσδιάστατα αντικείμενα ή σύμβολα αποπροσανατολίζονται.

Αυτός ο αποπροσανατολισμός δημιουργεί τα γνωστά συμπτώματα των αντικαταστάσεων, των αντιστροφών, των μεταθέσεων ή των παραλείψεων στο διάβασμα ή στη γραφή λέξεων, προτάσεων ή ψηφίων. Ο αποπροσανατολισμός δεν περιορίζεται σε οπτικά ερεθίσματα. Πολλοί δυσλεξικοί διαστρεβλώνουν ή δεν άκουνε σωστά τις λέξεις ή την σειρά των λέξεων στις προτάσεις. Μπορεί επίσης να παρουσιάσουν προβλήματα στην εσωτερική αίσθηση του χρόνου και στον συντονισμό κινήσεων.

Αυτή η ικανότητα μπορεί να είναι η βάση ενός προβλήματος. Όταν το άτομο αποπροσανατολιστεί, μπορεί να βιώσει τις δικές του νοητικές εικόνες ως πραγματικές. Οι περισσότεροι άνθρωποι είναι ικανοί να βιώσουν μια κατάσταση αποπροσανατολισμού όταν εκτίθενται σε οφθαλμαπάτη ή σε παραπλανητικά αισθητηριακά ερεθίσματα.

Ένας δυσλεξικός αποπροσανατολίζεται σε καθημερινή βάση σαν αντίδραση προς την σύγχυση. Ο αποπροσανατολισμός συμβαίνει όταν ο δυσλεξικός χρησιμοποιεί τη φυσική του ικανότητα για λύσει την σύγχυση του.

Αυτή η φυσική νοητική αντίδραση σε οποιαδήποτε αισθητήρια πληροφ

UNNY A IS DISLEXIA
RIBED COMMONLY
RDS WORDS SEES
WORD, EXPERIENCE
AND ANHJ TOF I
R IDENTIFYING GOR
OWRS. I RUN NI T
WODSR LIEK STO
COULD ALSO BE OC
YM EARLYAS M
THE EARYS, HOWV
OTERH THAN 5

ορία που του δημιουργεί σύγχυση θεμελιώ νετε και χρησιμοποιείτε σταθερά σαν
τρόπος μάθησης του.

Αυτός ο χαρακτηριστικός τρόπος σκέψης μπορεί να έχει διάφορα ονόματα, όπως:
Δυσλεξία Δυσλειτουργία ακουστικής διαδικασίας Δυσλειτουργία οπτικής
διαδικασίας Αναγνωστικό πρόβλημα, Πρόβλημα λόγου και μάθησης Ελλειμματική
Προσοχή – Υπέρ-κινητικότητα Ελλειμματική Προσοχή

Αυτός ο τρόπος σκέψης μπορεί να είναι η αιτία για μια ποικιλία διαφορετικώ ν
συμπτωμάτων όπως:

Δυσλεξικοί:

Υπερβολική συγκέντρωση, προσπαθούν να αποστηθίσουν το κείμενο αντί να το
κατανοήσουν, ξαναδιαβάζουν πολλές φορές το ίδιο κείμενο, αποφεύγουν να
γράψουν ή να διαβάσουν ή γενικά την μελέτη, βάζουν άλλους να τους διαβάζουν ή να
τους γράψουν

ΔΕΠ/Υ:

Κάνουν παρέα με 'λάθος παρέες', γίνονται οι 'παλιάτσοι' της τάξης, αποσύρονται

από το κοινωνικό πλαίσιο, υιοθετούν την στάση ‘ δεν με ενδιαφέρει’ και γίνονται μαέστροι στις δικαιολογίες.

Ανατομία της μαθησιακής δυσκολίας:

1. Το άτομο έρχεται αντιμέτωπο με ένα άγνωστο και απροσδιόριστο ερέθισμα. Αυτό μπορεί να είναι μια λέξη, (γραπτή ή προφορική) ένα σύμβολο ή ένα αντικείμενο.
2. Η ανικανότητα αναγνώρισης προκαλεί σύγχυση.
3. Η σύγχυση πολύ φυσικά και αυτόματα προκαλεί ή ενάγει αποπροσανατολισμούς. Το δυσλεξικό άτομο τους χρησιμοποιεί για να εξετάσει νοητικά αυτά τα ερεθίσματα σε μια προσπάθεια να τα αναγνωρίσει και να λύσει την σύγχυση του.
4. Ο αποπροσανατολισμός προκαλεί λανθασμένες αισθητηριακές αντιλήψεις. Αυτές οι αντιλήψεις που το άτομο δέχεται και επεξεργάζεται καταγράφονται στο εγκέφαλο ως πραγματικότητες.
5. Ο αποπροσανατολισμός και οι λανθασμένες αισθητηριακές αντιλήψεις προσομοιάζουν λανθασμένες πληροφορίες. Το δυσλεξικό άτομο έχει αναπτύξει την ικανότητα να συμπληρώνει νοητικά εικόνες για να αποφεύγει τις συγχύσεις.
6. Οι αποπροσανατολισμοί προκαλούν λανθασμένες πληροφορίες και λάθη. Το άτομο δεν μπορεί να αναγνωρίσει τις λανθασμένες πληροφορίες ή αντιλήψεις ως πραγματικά λανθασμένες διότι έχουν καταγράψει στον εγκέφαλο του ως πραγματικές.
7. Τα λάθη προκαλούν συναισθηματικές αντιδράσεις. Σε κανένα δεν αρέσει να κάνει λάθη. Το άτομο βιώνει μια απόλυτα ανθρόπινη αντίδραση.
8. Οι συναισθηματικές αντιδράσεις εκφράζονται με αισθήματα αγανάκτησης. Η αγανάκτηση είναι ένα αποτέλεσμα των λαθών και της συναισθηματικής αντίδρασης, απογοήτευσης.
9. Υιοθετούνται ή Δημιουργούνται καταναγκαστικές λύσεις για τη λύση του προβλήματος και της σύγχυσης, π.χ. μια λύση υιοθετείται για να μας βοηθήσει να αναγνωρίσουμε κάτι ή να κάνουμε κάτι. Συνήθως αυτή η λύση είχε βοηθήσει στο παρελθόν να λύσουμε κάποιο πρόβλημα.

Αυτές οι λύσεις συνήθως υιοθετούνται γύρω στην ηλικία των 8-9 χρόνων. Τώρα υιοθετώντας τις καταναγκαστικές λύσεις η σύγχυση αντί να ενάγει

Αντιλαμβάνομαι ότι η Δυσλεξία είναι μια κατάσταση που μπορεί να επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο γύρω μας.